

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันเกิดการเปลี่ยนแปลงในสังคมไทยขึ้นอย่างรวดเร็ว ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม เทคโนโลยี สภาพแวดล้อม และการเข้ามาย่องวัฒนธรรมตะวันตก ซึ่งเป็นวัฒนธรรมที่มีความต่างกับความเป็นไทยโดยสิ้นเชิง จึงเป็นสาเหตุให้เกิดความเสื่อมโทรมในสังคมไทย

ดังนั้น ใน การจัดการศึกษา นอกจะจะมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดความรู้ด้านวิชาการแล้ว จึงควรปลูกฝังจริยธรรมให้กับผู้เรียนเพื่อให้มีความประพฤติดีด้วย ดังพระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ (2540 : ไม่มีเลขหน้า) ความตอนหนึ่งว่า “นอกจากการศึกษาจะสอนให้คนเก่งแล้วจำเป็นอย่างยิ่งที่จะอบรมให้ดีพร้อมกันไปด้วย ประเทศไทยจึงจะได้คนที่มีคุณภาพ คือ ทั้งเก่งทั้งดีมาเป็นกำลังของบ้านเมือง ให้ความเก่งเป็นปัจจัยและพลังสำหรับการสร้างสรรค์ และให้ความดีเป็นปัจจัยเพื่อประกันปกครอง หนุนนำความเก่งให้เป็นไปในทางที่ถูกที่อำนวยผลเป็นประโยชน์อันพึงประสงค์”

กระทรวงศึกษาธิการ มีหน้าที่ในการจัดการศึกษาจึงได้กำหนดจุดเน้นในการพัฒนาการจัดการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมระดับที่ 8 (พ.ศ. 2540 - 2544) ว่าการพัฒนาจริยธรรมคุณธรรมให้เป็นแก่นสารในการดำเนินชีวิต เพื่อประโยชน์สุขและสันติสุขแห่งตน สังคมไทยและสังคมโลก (กระทรวงศึกษาธิการ, 2540 : 15) โดยมีสถานศึกษาทำหน้าที่เป็นหน่วยงานให้การศึกษาเพื่อพัฒนาคนโดยตรง การศึกษาในประเทศไทยแบ่งออกเป็น 4 ระดับ คือ ระดับก่อนประถมศึกษา ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา และระดับอุดมศึกษา ซึ่งถ้าพิจารณาคุณลักษณะของผู้เข้ารับการศึกษาในแต่ละระดับแล้ว จะเห็นว่านักเรียนระดับประถมศึกษา เป็นผู้ที่มีคุณลักษณะและสภาพที่เหมาะสมอย่างยิ่งต่อการวางแผนฐานะเพื่อพัฒนาในด้านคุณธรรม จริยธรรม

กระบวนการจัดการศึกษาเป็นการมุ่งพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2542 : 8 - 9) และสามารถเกื้อหนุนการพัฒนาประเทศได้อย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงในทุกๆ ด้าน (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2542 : 8) ประเทศไทยจึงให้ความสำคัญต่อการจัดการศึกษาโดยกำหนดแนวนโยบายเกี่ยวกับการศึกษาไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มาตรา 81 “รัฐต้องจัดการศึกษา อบรมและสนับสนุนให้เอกชนจัดการศึกษาอบรมให้เกิดความรู้คุณธรรม” (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2540 : 6)

การจัดการศึกษาในระดับประถมศึกษา มี 3 ระดับ คือ ระดับก่อนประถมศึกษา ระดับประถมศึกษา และระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งทุกโรงเรียนจะต้องจัดการเรียนการสอน โดยสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม เพื่อเสริมสร้างและปลูกฝังจริยธรรมให้เกิดขึ้นในตัวนักเรียน มิใช่เพียงให้ความรู้ด้านวิชาการเพียงอย่างเดียว ดังที่สาโรช บัวศรี (2505 : 1) ได้กล่าวไว้ว่า “ไม่ว่าโรงเรียนหรือมหาวิทยาลัยใดๆ หากปลูกฝังเพียงให้การศึกษาทางวิชาการหรือวิชาชีพ ล้วนๆ แต่เพียงอย่างเดียวแก่นักเรียน นิสิต นักศึกษา โดยไม่คำนึงถึงคุณธรรมอื่นๆ เช่น การมีความรับผิดชอบจริยศึกษา การมีจริยธรรมสูง ก็แนบได้ว่าโรงเรียนหรือมหาวิทยาลัยนั้น ยังไม่ได้ทำหน้าที่หมด ยังไม่ได้สนใจความต้องการของชุมชนหรือของประเทศชาติโดยสมบูรณ์”

นอกจากนี้ความเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็วทางด้านเทคโนโลยี โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เทคโนโลยีทางการสื่อสาร ซึ่งถือเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านสังคมและ ด้านวัฒนธรรมของไทย ซึ่งในโลกปัจจุบันเด็กมักใช้เวลาส่วนมากอยู่กับอุปกรณ์การสื่อสารต่างๆ มากมาย ไม่ว่าจะเป็นโทรศัพท์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ คอมพิวเตอร์ และอินเตอร์เน็ต ที่ถือว่าเป็นแหล่งข้อมูลต่างๆ จากทั่วโลก จากการที่เด็กได้รับข้อมูลข่าวสารจากสื่อโดย ขาดการซึ่งจะมาจากผู้ปกครอง อาจเป็นสาเหตุให้เด็กประพฤติปฏิบัติในสิ่งที่ไม่ถูกต้อง โดย ขาดการมีวิจารณญาณในการติรต่อง ซึ่งการที่เด็กหมกมุ่นอยู่แต่กับคอมพิวเตอร์ จะก่อให้เกิด ปัญหานอกนักติดได้ เพราะเด็กจะรู้สึกไม่ต้องการเล่นกับเพื่อน แต่ชอบที่จะอยู่กับคอมพิวเตอร์ ทำให้เด็กขาดพัฒนาการในการเรียนรู้การอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม การไม่รู้จักการเป็นผู้ให้และ ผู้รับ และไม่รู้จักการยอมรับซึ่งกันและกัน จึงเป็นความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาด้านความคิดและปลูกฝังค่านิยมให้เยาวชนมีความรู้สึกภูมิใจในความเป็นไทย และต้องการที่จะดำรงรักษาไว้ซึ่งรูปแบบของขนบธรรมเนียมประเพณีไทยสืบท่อไป

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มาตรา 81 ที่กำหนดให้ “รัฐต้องจัดการศึกษาอบรมและสนับสนุนให้เอกชนจัดการศึกษาอบรมให้เกิดความรู้คุณธรรม” และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 มาตรา 6 ที่กำหนดให้ “การจัดการศึกษาต้อง เป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และ คุณธรรม สร้างปัญญา ความรู้คุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถ อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข”

การที่ผู้วิจัยรับราชการครู โรงเรียนประชาอุปถัมภ์ ตำบลหอกลอง อำเภอ พรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก เขต 3 ซึ่งทำให้มี ความใกล้ชิดกับนักเรียนมาก จึงได้เห็นถึงความเปลี่ยนแปลงในพฤติกรรมของนักเรียนแต่ละรุ่น ที่ได้ให้การศึกษาและสังสอนอบรมมา โดยเฉพาะอย่างยิ่งความเปลี่ยนแปลงด้านคุณธรรมและ จริยธรรมของนักเรียนค่อนข้างเป็นไปในทางที่ลดลง ดังนั้นผู้วิจัยในฐานะบุคลากรทางการศึกษา จึงได้ทำการศึกษาและวิจัยแนวทางการพัฒนาจริยธรรมของนักเรียน เพื่อให้เป็นไปตาม พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยเรื่องแนวทางพัฒนาจริยธรรมของนักเรียน โรงเรียนในอำเภอพรหมพิราม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก เขต 3 มีวัตถุประสงค์เพื่อ

1. ศึกษาปัญหาทางจริยธรรมของนักเรียน โรงเรียนในอำเภอพรหมพิราม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก เขต 3

2. นำเสนอแนวทางการพัฒนาจริยธรรมของนักเรียน โรงเรียนในอำเภอพรหมพิราม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก เขต 3 ตามมาตรฐานการศึกษา ขั้นพื้นฐาน มาตรฐานด้านคุณภาพผู้เรียน มาตรฐานที่ 1 ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยนี้ศึกษาปัญหาด้านจริยธรรม มาตรฐานด้านคุณภาพของผู้เรียน ตามมาตรฐานที่ 1 ซึ่งได้แก่ 1) มีวินัย มีความรับผิดชอบ และปฏิบัติตามหลักธรรมเบื้องต้น ของศาสนาที่ตนนับถือ 2) มีความซื่อสัตย์สุจริต 3) มีความกตัญญูต่อ 4) มีเมตตากรุณา เอื้อเฟื้อเฟื่องฟ่าย และเสียสละเพื่อส่วนรวม 5) ประยัติ รู้จักใช้ทรัพย์สิ่งของส่วนตน และส่วนรวม อย่างคุ้มค่า 6) ภูมิใจในความเป็นไทย เห็นคุณค่าภูมิปัญญาไทย นิยมไทย และดำรงไว้ซึ่ง ความเป็นไทย ของนักเรียน โรงเรียนในอำเภอพรหมพิราม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา พิษณุโลก เขต 3

2. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการศึกษารั้งนี้ ได้แก่ ครู ของโรงเรียนในอำเภอพรหมพิราม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก เขต 3 จำนวน 573 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูที่ปรึกษา โรงเรียนละ 1 คน จำนวน 53 คน และครูแนะแนวหรือครูฝ่ายปกครอง โรงเรียนละ 1 คน จำนวน 53 คน รวมเป็น 106 คน โดยกลุ่มตัวอย่างนี้ ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากครูของโรงเรียนในอำเภอพรหมพิราม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก เขต 3 จำนวน 53 แห่ง (ภาคผนวก ก)

3. ขอบเขตด้านตัวแปร

3.1 ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ มาตรฐานด้านคุณภาพของผู้เรียน ตามมาตรฐานที่ 1 ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ ซึ่งได้แก่

1) มีวินัย มีความรับผิดชอบและปฏิบัติตามหลักธรรมเบื้องต้นของศาสนาที่ตนนับถือ

- 2) มีความซื่อสัตย์สุจริต
- 3) มีความกตัญญูตัวเวที
- 4) มีเมตตากรุณา เอื้อเฟื้อเพื่อแผ่ และเสียสละเพื่อส่วนรวม
- 5) ประยัดค รู้จักใช้ทรัพย์สิ่งของส่วนตน และส่วนรวมอย่างคุ้มค่า
- 6) ภูมิใจในความเป็นไทย เห็นคุณค่าภูมิปัญญาไทย นิยมไทย และ
ดำรงไว้ซึ่งความเป็นไทย

4. ขอบเขตด้านเวลา

ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล ตั้งแต่วันที่ 16 พฤษภาคม พ.ศ. 2550 ถึง
วันที่ 16 มิถุนายน พ.ศ. 2550

นิยามศัพท์เฉพาะ

จริยธรรม คือแนวทางในการปฏิบัติดนเพื่อยู่กันได้อย่างร่มเย็นในสังคม จริยธรรม
มีโครงสร้างสำคัญอย่างน้อย 2 ข้อ คือ ศีลธรรม “ได้แก่ สิ่งที่ไม่ควรปฏิบัติ และคุณธรรม ”ได้แก่
สิ่งที่เราควรปฏิบัติ ซึ่งทั้งสองข้อรวมเรียกว่าจริยธรรม ซึ่งหมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกในสิ่งที่
ควรปฏิบัติที่ดีงาม หมายความและเป็นที่นิยมชมชอบหรือยอมรับของสังคม

คุณธรรม หมายถึง คุณงามความดีที่สั่งสมอยู่ในจิตใจมานานโดยผ่านประสบการณ์
จากการได้สัมผัสรสซึ่งจะแสดงออกมาโดยการกระทำการ วาจาและจิตใจของแต่ละบุคคล

คุณธรรมและจริยธรรม หมายถึง คุณงามความดีของบุคคลที่กระทำไปด้วย
ความสำนึกรอุตสาหะโดยได้ยึดถือจนเป็นความเคยชิน อันเป็นคุณลักษณะหรือพฤติกรรมที่ดีงาม
เป็นที่ยอมรับว่าเป็นสิ่งที่ถูกต้องของตนเอง ผู้อื่นและสังคม

ค่านิยมที่พึงประสงค์ หมายถึง แนวความคิด ความประพฤติหรือการกระทำใดๆ
ที่เป็นสิ่งมีค่า มีความสำคัญและเป็นสิ่งที่ปรารถนา เช่น รู้จักประยัดค รู้จักใช้ทรัพย์สิ่งของ
ส่วนตนและส่วนรวมอย่างคุ้มค่า ภูมิใจในความเป็นไทย เห็นคุณค่าภูมิปัญญาไทย นิยมไทยและ
ดำรงไว้ซึ่งความเป็นไทย

จริยธรรมนักเรียน หมายถึง การประพฤติปฏิบัติดนของนักเรียนให้เป็นคนดีเพื่อ
ประโยชน์สุขของตนเองและสังคมส่วนรวม ตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน มาตรฐาน
ด้านคุณภาพผู้เรียน มาตรฐานที่ 1 ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์

การพัฒนาจริยธรรมนักเรียน หมายถึง การพัฒนาตามมาตรฐานการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน มาตรฐานด้านคุณภาพผู้เรียน มาตรฐานที่ 1 ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยม
ที่พึงประสงค์ ประกอบด้วยมีวินัย มีความรับผิดชอบ และปฏิบัติตามหลักธรรมเบื้องต้นของ
ศาสนาที่ตนนับถือ มีความซื่อสัตย์สุจริต มีความกตัญญูตัวเวที มีเมตตากรุณา เอื้อเฟื้อเพื่อแผ่

และเสียสละเพื่อส่วนรวม ประยัด รู้จักใช้ทรัพย์สิ่งของส่วนตนและส่วนรวมอย่างคุ้มค่า ภูมิใจในความเป็นไทย เห็นคุณค่าภูมิปัญญาไทย นิยมไทยและดำรงไว้ซึ่งความเป็นไทย

บัญหาการพัฒนาจริยธรรมนักเรียน หมายถึง อุปสรรคหรือข้อขัดข้องที่เกิดขึ้น จริงในการพัฒนาจริยธรรมของนักเรียน โรงเรียนในอำเภอพระพิราม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาพิษณุโลก เขต 3

แนวทางการพัฒนาจริยธรรมนักเรียน หมายถึง แนวทางหรือวิธีการส่งเสริม จริยธรรมนักเรียน โรงเรียนในอำเภอพระพิราม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก เขต 3 ให้ดีขึ้น

ครุ หมายถึง ครุประจักษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนในอำเภอ พระพิราม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก เขต 3

นักเรียน หมายถึง นักเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนในอำเภอ พระพิราม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก เขต 3

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ทราบถึงปัญหาด้านจริยธรรมของนักเรียน โรงเรียนในอำเภอพระพิราม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก เขต 3
2. "ได้แนวทางการพัฒนาจริยธรรมของนักเรียน โรงเรียนในอำเภอพระพิราม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก เขต 3